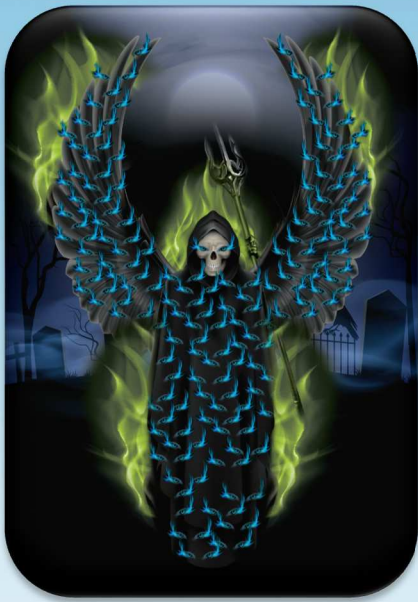


כל
ראיה
אסורה
שאדם
נקשל,
אם
הוא
לא
בוכה
מיד,
אם
אינו
עושה
תשובה
מיד,
הוא
מוסיף
עוד
עין
למלאך
המנות.



החיד"א זי"ע"א כותב בנחל קדומים, וז"ת"ד:
אם אָחד נִקְשַׁל בְּמַלְיוֹן הַסֵּתֶפְלוּיּוֹת, יִהְיֶה
לְמַלְאָךְ הַמְּנוֹת שְׁלוֹ מַלְיוֹן עֵינַיִם! (ע"ז כ:)

פעלי פעלי



ביאת
משיחנו
תלוי בתיקון
הברית
קודש
עיקר
התיקון
תלוי
ביסוד
לתקנו,
ובו תלה
גם כן
ביאת
משיחנו
באלף
הששי
ועיכוב
הגאולה
(אור הגנוז,
זוהר סבא יח,
אור צדיקים,
זוהר חילנת,
ויחי)

כולל הלכות ומוסר שאלות ותשובות מכתבים וסיפורים פסקי דין בירורים בענין שמירת עינים, ובפרט דרשנים שמוסרים שיעורים בתערובות אנשים ונשים

עלון יומי דהתאחדות הקהלות

נתייסד בארץ הקודש ביום ה' טבת ה'תשע"ו

דבר המערכת

בהמשכים

המערכות על תקון שמירת העינים

ספרים וקונטרסים וקול קורא'ס שיצאו לאור בשנים תק"ו-תשע"ו. ומכתבים של גדולי ישראל על שמירת עינים.

מעין עולם הבא

ליקוט גדול מזוה"ק חז"ל ספרי מוסר הלכות ומנהגים על קדושת השבת

מצב שמירת עינים בימינו

כמה עבירות עובר השומע דרשות של הרבנים הדרשנים המדברים בתערובות בלי מחיצה כשירה - דין תורה בבית דין של מעלה - שאלות ותשובות בבית דין של מעלה

תיקון הברית

מלוקט מדברי חז"ל ש"ס בבלי ירושלמי ומדרשים זוה"ק ותיקונים ועוד

הנער בן 15 שעבר מות קליני

מה שראה בעולם האמת ובזכותו נתעוררנו להוציא לאור העלון הזה

שלום בית ופרנסה ברוח

ליקוט גדול מזוה"ק חז"ל ספרי מוסר הלכות ומנהגים על שלום בית ופרנסה ברוח - הצלחה בזיווגים.

דבר המערכת בהמשכים

השומר בריתו הוא דבוק בהקדוש ברוך הוא

איתא בזוהר הקדוש פרשת לך לך (חלק א' דף צ"ד עמוד א') על מדת הברית נאמר (דברים ד') ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כולכם היום, וכולא תליא בהאי את, ועל דא כתיב (איוב י"ט) ומבשרי אחזה א-לוה, דא שלימותא דכולא מבשרי ממש מהאי את ממש, ועל דא זכאין אינון ישראל דאיחדן ביה בקודשא בריך הוא, זכאין אינון בעלמא דין ובעלמא דאתי, עלייהו דכתיב ואתם הדבקים בה' אלקיכם וגו' בגין כך חיים כולכם היום.

פירוש הזוהר: והכל תלוי בזה האות. ועל כן כתוב ומבשרי אחזה אלוה. זו שלימות הכל, מבשרי ממש, מזה האות ממש. ועל כן זכאים הם ישראל קדושים שאחוזים בו בקדוש ברוך הוא, זכאים הם בעולם הזה ובעולם הבא, עליהם כתוב ואתם הדבקים בה' וגומר בגלל כך חיים כולכם היום.

ועד שמירת עיניים דהתאחדות הקהילות ארגון מוקדש לתיקון שמירת העיניים

בהשתתפות הרבנים והקהילות ולומדי תורה לשמה

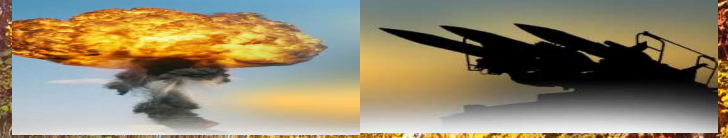
בפיקוח כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס אבדק"ק האלמין שליט"א מחבר יותר מאלף ספרים על כל יסודי הדת

זהר השבת



אגודת רבני תל אביב
אלימלא מוטריין ישראל
שתי שבתות כהלות
מיד נאלין
תשפ"ב

שמירת העינים



טו) בשבת אין דין לא למעלה ולא למטה (ח"ג רפ"ח:).

טז) בשבת כל הדינים נכפים (ח"ב פ"ח:).

יז) כמו שהאדם עושה דיכה בלבד להקב"ה ושכינתו שיוכלו לשרות עמו בשבתות, כן הקב"ה מכין לו דיכה בעולם הבא (זוהר חדש תקון קל"ז).

יח) שבת היא פלה, ולעולם אין מכניסין אותה אלא בדיכה מתקנת לכבודה כפי ראוייה לה (זוהר חדש רות כ"ג:).

יט) הרצים לדרשה בשבת יש היכל מיוחד עבורם (ח"ג רכ"ט:).

כ) כל מה שמוציא האדם על מאכלים ומשקאות לכבוד השבת הוא מלנה את הקב"ה, והקב"ה מחזיר לו כפלי כפלים (ח"ב רנ"ה:).

כא) כל המוסיף במאכלים ותענוגים בשבת מוסיפין לו וכל הגורע גורעין לו (תקוני זוהר מז"ח קנ"ה:).

כב) שבת היא שמחת הקב"ה והשכינה שמחת עליונים ותחתונים (ח"ג צ"ד:).

כג) בשבת צריך לתקן מסבה נאה בכמה כרים וכסתות מרקמות מכל שיש לו בבית (ח"ג רע"ב:).

כד) בשבת יום טוב ישאל הם בחרות מכל אמות העולם ואינם יראים מכל המצרים בעולם (ת"ז מז"ח קנ"ח:).

כה) יום השבת נשפחים בו כל הצער ורגז ודחוק בכל העולם כי היא יומא דהלולא של הקב"ה (ח"ג צ"ה:).

כו) כל ימי השבוע מקבלים שפע מן יום השבת (ח"א ע"ה:).

חיי האדם תלויין בשמירת עינים

ה) אפילו כשמוכרח לדבר עם אשה, יתן עיניו למטה ולא יראנה כלל, כי חיי האדם תלויין בזה, והוא בדוק ומנסה, דטוב לו בעולם הזה ובעולם הבא (תוכחת חיים למהר"ח פלאג"י, ואתחנן דבור המתחיל לא תעשה).

ההולך בחוץ לא יסתכל בכל הצדדין

א) הרוצה לשמור עיניו, יחזק לבו בבטחון בדי, הגם שנדמה לו שצריך להסתכל לכאן ולכאן, אם די רצה יזמין לו האיש שמבקש ממילא, כדכתיב "ושח עינים יושע" (איוב כ"ב כ"ט) שהקדוש ברוך הוא מושיע לזה השח עינים בכל דבר שיצטרך (יסוד צדיק פרק א').

ב) ירגיל ויכריח עצמו, שלא להסתכל לכאן ולכאן, כי על פי הרוב כשהיצר מפתחו להסתכל באיזה מקום, מזמין לו שם ראית איזה אשה או חצופה, כאשר בדוק ומנסה, כי מובא בספרי חכמה, שיש רוח זנונים רחמנא ליצלן, והמה מלאים כל האוירין, כי המה קלפות דקות, ותולדותיהם וחיותם מפגם המחשבה ופגם הראיה. ותכף אשר האדם מגביה עיניו להסתכל במקום האסור והמזוהם, או אפילו מחשב במחשבותיו סתם בלי ראיה והסתכלות, אז תכף בזה הרגע מתלבשים בכ"ח נפש הבהמית שלו, ושורין עליו ומטמאין אותו בכל מיני טמאות רחמנא ליצלן (יסוד צדיק, פ"ג).

ג) עוד לך כלל גדול, שלא ימצא יצרן פתח לשלוט בך בלכתך בשוק, ואתה רואה נשים באות לקראתך, שים עיניך לארץ עד שתעברנה ואל תסתכל בהן כו', שהרי תראה שהיצר מתגבר עליך בחזק שתשים עיניך לראותו, ואם אין ראיה זו כלום, למה מתגבר עליך עד שכמעט כל אדם יכול לעמוד בנסיון זה, כי אם מי שאהבת בוראו חקוקה בלבד. (שבת מוסר, פכ"ז).



החיד"א זי"ע"א כותב
בנחל קדומים, וז"ת"ד:
אם אחד נכשל במליון
הסתכלויות, יהיה
למלאך המות שלו
מליון עינים! (ע"ז כ:)

כל ראיה אסורה שאדם
נכשל, אם הוא לא בוכה
מיד, אם אינו עושה
תשובה מיד, הוא מוסיף
עוד עין למלאך המות.



המשך תיקון הברית – דיניו ומנהגיו

ובספר אור לישרים (מהגאון הגדול ר' זרח איידליץ דרוש א') כתב: כשאחד פוגם חס ושלום במדת היסוד, הסטרא אחרא לוקחת ממנו כל התורה ומצות עשה. ובספר זהר חי (מהגאון הקדוש מקאמארנא, פרשת ויחי דף שע"ז עמוד ב') וז"ל: אבל זה החטא (של הפוגם בפגם הברית) הוא חטא כללי פוגם בשרשו ומזלו עליון דעת עליון וכו', כי העושה חטא זה תיכף סר ממנו צלם אלקים ונעשה חיה רעה טורף ומזיק בכעס וגאווה ומדות רעות משחית ממש כאחד מן השדים ופחות ממנו, ותורתו ותפלתו טורפין הקליפות ממנו, ולכל זה מהני התשובה והחרטה והבכיה באמת לפני א-ל עולם עד שיעיד עליו יוצר בראשית שלא יעשה כזאת, ובתשובה יהיה תורה ומצות שלו בקדושה, אבל לתקן חטא עצום הזה המר והנמהר חמור מכל עבירות שבעולם [קשה מאד] כי פוגם במקום גבוה מאד, וכל זמן שלא עשה תשובה באמת כדינו ניכר היטב שאין לו חלק באלקי ישראל, ואסור לדבר עמו כי מטמא הבל פיו, ואני העני כשרואה זה החטא על איזה אדם אני נזהר מאד מלהסתכל בצורתו ומלדבר עמו, אבל אחר שעשה תשובה באמת, חוזר לצורת יהודי, עד כאן לשונו.

4. איתא בר"מ וכן בכתבי האר"י זלה"ה ובחובת הלבבות: כל המעשים שהאדם עושה והתורה שהוא לומד והוא רשע, לא די שאינו מוסיף כח ואומץ בקדושה, אלא אף גם מוסיף כח בקליפה, ונענש על לימודו, כי מאחר שהרשע נמצא תוך הקליפה הוא משפיע אל הקליפה, וגם אם לא שב כראוי אין תפילתו רצויה, וכמו שכתוב בגמרא: אמר אביי בתעניתא עד פלגי יומא מעיינו במילי דמתא, ומפלגי דיומא ריבעא דיומא קרי ומפטרי, ורבעיא דיומא בעי רחמי ואיפך אנא לא ס"ד וכו'.

המשך הקדמה של הספר פסק בית דין

ואם חותר אחר היתר פאשר ביזו לעשות גם מעברה מצוה, ולטהר שרץ מן התורה בק"ן טעמים, סוף כל סוף שרץ טמא הוא, ונכשל לא רק בעצמו על ידי כן, כי אם גם מכשיל, וזאת אומרת הב' להוסיף לו חטא על פשע, ואין לו תקומה מן העלוקה מן שוחה עמוקה פי זרה, ומה לו לשטות כזה אם הוא עושה כן בעצמו לעצמו באונס מחמת ממון וכיצא, אך אחריות דאחרינא, למה לו לפתח פתח חטאת לאחריים, וכו' (ויקרא כ, טו, ועין תורת כהנים שם) גם את הבהמה תהרגו מפני שבא לאדם תקלה על ידה (סנהדרין נד, א), ואם הוא באונס או ברצון עבר ושנה ויצא בשלום לפי דעתו [כי מומין שבסתר אין אדם יודע], יודה להי' חסדו שנצל ויתחרט לתקן עצמו במה דאפשר, וזה דומה לאשר נכנס ביער מסכן אשר אי' מן האלף לא יצא ממנו בשלום מפני הרוצחים וחיות רעות אשר בו, ואם הוא נצל, לא ישלח חברו בתוכו, ואין סומכין על הינס (פסחים סד, ב) ואל יאמר עוד הב' למסרם לעלוקה הזאת, ולא יפתוך יצרן לבקש לך זכות רבים בדרך זה, כי יצא שכו' בהפסדו לצודד נפשות אחרים לעלוקה אשר ממנה כל (רוב ככל) באיה לא ישובו וגו', כי אם דרך המלך תלך בדרך אשר הלכו בו זקניך, ומסרו לנו רבותינו גדר מזה וגדר מזה להגיע עליו בדרך החיים מעולם ועד עולם.



הופיע הדיסק המדהים של הנער בן 15 שהיה במוות קליני ב-14 שעות האזנה מעולם אחר. 15 פרקים מרתקים מהעולם להזמנת הדיסקים לקוראי העלון הזה בחינם: 0527651911 - להזמנות דיסקים 10,000 שיעורים על התנ"ך, דף היומי של הזוהר, הזוהר הקדוש, ועוד: 0544577956



קטע מדברי הנער נתן - שואל בקהל: ראינה משהו שקשור לאינטרנט לא כשר?

נתן: כן, יש גם מי שלא שומר את העיניים שלו ומסתכל על בנות פרוצות, וגם מי שמוציא זרע לבטלה,

ארץ תחתיות זה המקום הכי הכי גרוע שיש. האנשים שמוגיעים לשמה, הכי הרבה אנשים יש שם דווקא במקום הזה. מי שאומר לשון הרע, מי שמלכלך על מישהו, מי שמוציא זרע לבטלה, מי שלא שומר את העיניים שלו, [זה המקום].

העלון הזה נעשה ונגמר רק בזכות הדברים החמורים על שמירת עיניים ותיקון הברית לשון הרע ומוציא שם רע שהנער הצדיק נתן סיפר וגילה לנו.

הדיסק הזה שנעשה בזכות הנער נתן ועולה 50 ש"ח מחולק בחינם לכל קוראי העלון הזה טלפון 0527-651911

שבת פרק כד מוסר

יבארו בו תנאים ונהגות טובות שתתנהג בהם אשה כשרה:

(א) יִשְׁמַח הָאָדָם וְיִגַּל הַבּוֹחֵר אִשָּׁה כְּשֶׁרָה, וּמִמְשַׁפְּחָה כָּלָם בְּרוּרִים, כָּלָם צְדִיקִים. פִּי בְהִיּוֹתָהּ מְשֻׁרֵשׁ צְדִיקִים, טַבַּע הָאֵב מְטַבֵּעַ בְּבֶן, וְהִיא מְטַבְּעָה מוֹשֶׁכֶת עֲצָמָה אֶל הַטּוֹב. וְאִשׁוֹת חֵיל עֲטָרַת בַּעֲלָהּ (משלי יב, ה), מְעֻטָּרַת בָּאוֹת שֶׁל שֵׁם י"ה, כְּאֶמְרָם ז"ל (סוטה י, א): אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ, שְׂכִינָה בִּינֵיהֶם - יוֹד שֶׁל אִישׁ, וְהָאֵשׁ שֶׁל אִשָּׁה, פִּי בְשֵׁם זֶה פָּרָא שְׁנֵי עוֹלָמוֹת: עוֹלָם הַזֶּה וְעוֹלָם הַבָּא (מנחות כב, ב). וְתִרְאֶה גְדֹל מַעֲלַת הָאִשָּׁה טוֹבָה, שֶׁהִיא אוֹצֵר הַטּוֹב וְהַבְּרָכָה וְהַשְּׂמֵחָה, דִּהְשֻׁרֵי בְלֹא אִשָּׁה, מִשְׁלָל מְכֹל זֶה, כְּאֶמְרָם ז"ל (בבבא סב, ב): כָּל הַשְּׁרֵוִי בְלֹא אִשָּׁה, שְׁרֵוִי בְלֹא שְׂמֵחָה, בְּלֹא טוֹבָה, בְּלֹא בְרָכָה. וְכֵשֶׁם שְׂאֵי אֶפְשֵׁר שְׂיִקְנֶה הָאָדָם עוֹלָם הַבָּא, פִּי אִם עִם הָעוֹלָם הַזֶּה, כְּאֶמְרָם הַתְּנָא (אבות ד, טו): הַתֵּקֵן עֲצָמָה בְּפִרְוֹדוֹר, פְּדֵי שְׂתַכְנֵס לְטְרַקְלִין - כִּף אֵי אֶפְשֵׁר לְאָדָם לְהַשִּׁיג שְׁלָמוֹת לְנַפְשׁוֹ פְּדֵי לִזְכוֹת לְעוֹלָם הַבָּא, פִּי אִם עַל־יְדֵי אִשָּׁה טוֹבָה, שְׂאוֹת הָאֵשׁ נִתְּוֵן בְּשָׂמָה, שְׂבֵה נִבְרָא הָעוֹלָם הַזֶּה, כְּמִדְבַּר, פִּי הִיא הַכְּנָה לְאָדָם לְמַצָּא דְבִרְיֵי־חַפְזֵי, הִיא הַתּוֹרָה, שְׂעֵמָה קוֹנֶה הָאָדָם עוֹלָם הַבָּא, וְגוֹרַמַת לְשְׂכִינָה שְׂתִשְׁרָה בִּינֵיהֶם, דְּאִישׁ וְאִשָּׁה שְׂזָכוּ, הַשְּׂכִינָה בִּינֵיהֶם, כְּאֶמְרָם ז"ל (סוטה שם). וְהִיא מְדַרְיִכְתּוֹ אֶל הַדֶּרֶךְ הַטּוֹב, שֶׁהָאָדָם שׁוֹמֵעַ צְעָקַת אִשְׁתּוֹ, וְכַעֲבָדָא (ב"ר י, י) דְּהָהוּא רָשָׁע, שֶׁהִיָּה לוֹ אִשָּׁה כְּשֶׁרָה וְעֲשָׂאתוֹ חָסִיד, וְחָסִיד הִיָּה לוֹ אִשָּׁה רָעָה, וְעֲשָׂאתוֹ רָשָׁע. הִרִי הָאָדָם הוֹלֵךְ אַחֵר אִשְׁתּוֹ, לְכָל אֲשֶׁר תַּחְפֹּץ תַּשְׁהוּ. וּבְהִיּוֹת הָאִשָּׁה כְּשֶׁרָה וְצָנִיעָה, הִיא שְׂוָה לְאִישׁ בְּכָל הַדְּבָרִים, אֶף־עַל־פִּי שְׂפִטּוֹרוֹת מִמְצוֹת עֲשֵׂה שְׂהִזְמֵן גְּרָמָא וּמִתְלַמּוּד־תּוֹרָה, מִשּׁוּם שֶׁהֵן סְבֵה לְאָדָם לְעֶסֶק הַתּוֹרָה וְקִיּוּם הַמְצוֹת, כְּפִדְעָה (ע' ברכות י, א: הני נשי. וע' יומא עו, א: מאי כן יתן. וע' יבמות סג, א: רי"ט), וְכִמּוֹ דְּאֶמְרוּ רַבּוּתֵינוּ ז"ל (יבמות סב, ב): כָּל הַשְּׁרֵוִי

קדושת העינים

(ב) וכלפי אותן שמרגיעין רוחן מן העונש החמור המעותד, כי יסבול כמו האחרים, יש תשובה הגונה. הלא בחורבן העולם השני סבלו מיליאנים, ומי שהיה ביכלתו ברח להנצל, ולא הרגיש שום איש שאבד משפחתו, שלא מזיק לו כי גם אחרים סבלו כן.

שמירת העינים

רושם הנעשה בנפש

(א) כל דבר שאדם מסתכל, יצטייר הדבר והציוור ההוא בשכלו, ונמצא כשיבא להתפלל או לעסוק בתורה, יצטייר בשכלו צורות הגשמיות ההם שראה, ונמצא פגם ובלבול במחשבה, ולא יוכל לכוון כראוי, כי העינים אינם רואים אלא מכח הנשמה, ונמצא כח הנשמה יוצא לחוץ וקולט הדבר ההוא, ומתדמה במוח הדמיון, ואם יהי הדבר שהסתכל ערוה, הרי הכניס ערוה במקום גבוה (ראשית חכמה - שער הקדושה, פ"ח).

(ב) בת העין (פ"י - השחור שבעין) הוא כאספקלריא מזדככת ונחקקת אותה הצורה בנפש הרואה (ד"ח - חנוכה, דף ל"ג - ד"ה בגמרא, ודף מ.).

(ג) הנה מבואר, שחוש המובחר באדם הוא הראי, שבו מבחין הדברים על בוריין ונרשם בנפשו המראה שרואה, ולזה עושה הרגשה נפלאה בנפש. מה שאין כן בשארי החושים (ד"ח - יתרו, ד"ה במדרש).

(ד) כיון שהאדם ממציא לראות בדברים האסורים ובנשים זרות, אז מכניס עצמו לטומאה גדולה (קב הישר - פ"ב).